

Posudek vedoucího práce

Posluchačka bc. Henrieta Votíková podala na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v roce 2016 diplomovou práci s názvem *Svatý a nesvatý bezdomovec*. Je to upravená práce z minulého roku. Čítá 78 respektive 71 stran (odečítám úvodní stránky). Má včetně úvodu a závěru šest členěných kapitol.

Ve druhé kapitole *Svatý a nesvatý bezdomovec - cíle práce a hypotéza* tyto cíle, hypotézu a metody, s nimiž bude pracovat, představuje.

Kapitola třetí *Bezdomovectví v postmoderní době v ČR* je laděna sociologicky, je rozebrán fenomén bezdomovectví, jsou tu inspirativní úvahy o tom, co je domov a představena konkrétní práce poskytování pomoci osobám bez domova (3.8.1) Ve výsledku je představen z titulu práce onen nesvatý bezdomovec.

Čtvrtou kapitolou *Svatý bezdomovec* se otevírá dějinně teologická problematika. Nejprve krátký úvod o tom, co se rozumí pojmem svatost a pak jsou na podkladě českých textů přehledově představováni mniši, pro něž byl ideál bezdomovectví jednou z priorit (xeniteia). Diplomantka čte vybrané texty starokřesťanské mnišské literatury prismatickým světem svého tématu a daří se jí občas najít zajímavé podněty.

Ty pak zúročuje v kapitole páté *Hledání inspirace pro práci dnešního sociálního pracovníka s osobami bez domova*. Sleduje několik rovin, v nichž se inspirace může zrcadlit: Noogenní oblast a oblast psychologickou, oblast sociální a fyziologickou. Daří se jí nahlédnout určité inspirace v pojetí smyslu života, aktualizčně čte Evagriovy a Kasiánovy texty o zdrojových logismoi. „Myslím si, že v rámci vyjmenovaných doporučení a hlavně v kontextu osob bez domova, které většinou ztratily vlastně vše, co kdy v životě měly nebo vlastnily, je hlavní inspirací svatých bezdomovců pro pracovníka v pojmání hříchů jako nemoci. Za nemoc se netrestá, nemoc se léčí.“ (s. 67)

Z hlediska sociologického si autorka náznakově všimá vnitřních regulí, které uspořádávají jak poustevnické mnišství, tak také bezdomovecké komunity. Najít je a porozumět jim a pracovat s nimi, může být užitečné.

Diplomová práce je výsledkem dlouhého a někdy bolestného úsilí diplomantky, která ji psala opravdu jednou nohou v terénu, o němž píše. Je tedy psána ze zkušenosti a praxe. Sama přiznává, že „je pro mne jednodušší přivést někoho zpod mostu do práce (nebo do nemocnice), než bylo napsat předkládanou práci“ (s. 73) Ale na druhý pokus se práce dokončila, formální nedostatky se umenšily. Úplně se nepodařil původní záměr nalézt větší přiblížení obou bezdomoveckých typů a nabídnout těm „nesvatým“ jiný model. Asi je to záměr příliš naivní, ale přeci jen... Chybí mi tam, a autorka to četla a zná, inspirativní pokusy práce s bezdomovci, jakým byl mimo mnohé jiné, abbé Pierre a jeho Emauzy.

Nebo z ruského terénu „straniki“, kteří jsou bezdomovci, dosahovali mystických vrcholů, viz Razskazy stranika (Vyprávění poutníka), jedna z klíčových knih současné pravoslavné spirituality nebo bezdomovec svatý Benedikt Labre a další. Tot' témata k obhajobě.

Sociologické a historické informace opřela o řadu standardních publikací. Případná zjednodušení lze tolerovat.

Práci pro osobní zájem a nasazení, koneckonců i určitý originální a inspirativní přístup k četbě starých textů, k obhajobě doporučuji (prozatímne navrhuji velmi dobře).

Václav Ventura

Doc. ThDr. Václav Ventura, Th.D.

4. srpna 2016